

Sygn. akt V U 217/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Hop

Protokolant: Anna Lewicka

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015r. w Słupsku

sprawy z odwołania E. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 14.05.2015r., znak 07- (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy działalności gospodarczej

zmienia zaskarżoną decyzję w całości i przyznaje ubezpieczonej E. B. prawo do jednorazowego odszkodowanie z tytułu wypadku przy działalności gospodarczej z dnia 25 stycznia 2015r. w kwocie 1.514 zł (jeden tysiąc pięćset czternaście złotych) – za 2 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt V U 217/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił E. B. przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległa w dniu 25.01.2015r.

Ubezpieczona E. B. wniosła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o przyznanie odszkodowania. W uzasadnieniu wskazała między innymi, że noga której urazu doznała w wypadku jest niesprawną, nie może wchodzić i schodzić po schodach, nie ma w niej siły, nadto odczuwa silny ból.

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że po przeprowadzeniu badań lekarskich i analizie dokumentacji Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 2% uszczerbku na zdrowiu, jednak komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u ubezpieczonej uszczerbku na zdrowiu. Pełnomocnik ZUS zarzucił, że organ rentowy związany jest opinią komisji lekarskiej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. B. prowadzi sklep spożywczo – przemysłowy w C.. W razie potrzeby sprzedaje towar w zastępstwie ekspedientek. W dniu 25.01.2015r. zastępując nieobecną ekspedientkę w godzinach 8.00 – 14.00 obsługiwała klientki na dziale ogólnospożywczym. Około godziny 13.30 sięgając po towar odwróciła się w lewą stronę, wykonała krok i w wyniku źle postawionej stopy poczuła silny ból w lewym stawie kolanowym. Organ rentowy uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Bezsporne, a nadto zaświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej – k.4 akt ZUS, karta wypadku nr 53/06/2015r. – k.17-17 akt ZUS.

W wyniku zdarzenia z dnia 25.01.2015r. E. B. doznała urazu w postaci skręcenia kolana lewego. Istniejące dolegliwości bólowe, „uciekania” kolana skutkują 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. E. B. wymaga dalszej diagnostyki co do uszkodzeń więzadłowych kolana lewego. Stan tego urazu najpełniej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

dowód: dokumentacja lekarska w aktach ZUS, opinia biegłego sądowego specjalisty z dziedziny ortopedii i traumatologii – k. 13, aneks do opinii –k.25.

Decyzją z dnia 14.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił E. B. przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległa w dniu 25.01.2015r. z uwagi na to, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 07.05.2015r. ustaliła, że uszczerbek na zdrowiu wynosi 0%.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. B. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Okoliczność, iż zdarzenie z dnia 25.05.2015r. było wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej była między stronami bezsporna. Nadto okoliczność tę potwierdza dokumentacja powypadkowa złożona w aktach ZUS. W niniejszej sprawie między stronami spornym było czy w wyniku wypadku ubezpieczona doznała uszczerbku na zdrowiu, a o ile tak w jakiej wysokości.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 pkt 8 art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2002, nr 199, poz. 1673 z zm.) – zwaną w dalszej części „ustawą wypadkową”, za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Świadczeniami, jakie przysługują w związku z wypadkiem przy pracy w myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej m.inn. są: zasiłek chorobowy - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową oraz jednorazowe odszkodowanie - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru. (art. 9 ust. 1).

Dla pozyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii celem ustalenia czy w wyniku wypadku, jakiemu ubezpieczona uległa w dniu 25.01.2015r. doznała ona stałego, bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i ile procent on wynosi oraz na czym uszczerbek ten polega.

Biegły zaopiniował, że w wyniku zdarzenia z dnia 25.01.2015r. ubezpieczona doznała urazu w postaci skręcenia kolana lewego. Istniejące dolegliwości bólowe, „uciekania” kolana skutkują 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Stan tego urazu najpełniej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego w których – powołując się na stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS zarzucił, że biegły nie stwierdził cech wysięku i niestabilności kolana ani żadnych dysfunkcji, nadto że kierował się jedynie subiektywnymi dolegliwościami ubezpieczonej tj. dolegliwościami bólowymi i „uciekaniem” kolana. Organ rentowy zarzucił, że w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu podstawę do ustalenia tego uszczerbku stanowią inne następstwa uszkodzeń kolana: skrócenie kończyny, zaburzenia osi stawu (koślawość szpotawość, ruchomość patologiczna), dolegliwości przewlekłe zapalne, zapalenia ropne, ciała obce, przetoki itp, oraz że z żadną z tych wymienionych sytuacji nie ma do czynienia w przypadku ubezpieczonej.

Odnosząc się do zarzutów organu rentowego biegły w całości podtrzymał swoją opinię, dodatkowo wskazując, że ubezpieczona wymaga dalszej diagnostyki co do uszkodzeń więzadłowych kolana lewego.

Opinia sądowo – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę w oparciu o badanie ubezpieczonego i dokumentację medyczną.

W ocenie Sądu należy stwierdzić, że opinia ta spełnia wymogi fachowości, rzetelności i logiczności. Wnioski zawarte w opinii zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonujący. Ponadto opinia została sporządzona przez lekarza specjalistę, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinia jest jednoznaczna i stanowcza. W tym stanie rzeczy przedmiotową opinię przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Oceniając opinię biegłego Sąd nadto miał na uwadze, że taka a nie inna ocena stanu zdrowia ubezpieczonej nie była odosobniona. Również lekarz orzecznik ZUS wziął pod uwagę podaną przez ubezpieczoną dolegliwość w postaci bólu i osłabioną stabilność stawu kolanowego. Orzekł 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z powodu niewielkiego stopnia nieruchomości patologicznej stawu kolanowego po przebytych skręceniu. Zważyć nadto należy, że tabela procentowego uszczerbku na zdrowiu przewiduje w punkcie 156 tabeli uszkodzenia kolana w postaci innych niż wyżej wymienione poddając przykładowo skrócenie kończyny, zaburzenia osi, stawu (koślawość, szpotawość, ruchomość patologiczna), dolegliwości przewlekłe zapalne, zapalenia ropne, ciała obce, przetoki itp. - w zależności od stopnia. Zatem pozostawia do oceny lekarza zakres i stopień uszczerbku w granicach procentowo przewidzianego zakresu. Zakres procentowy wynosi w tych przypadkach 1-20%. Ból i „uciekanie” kolana zostały wskazane przez ubezpieczoną jako dolegliwości które odczuwa po wypadku, zaś z opinii biegłego wynika, że biegły nie ma wątpliwości co do tego, że po przebytych wypadku takie jego konsekwencje występują u ubezpieczonej i nie są jedynie nie popartymi niczym jej odczuciami. Biegły ocenił, jak wynika z opinii, że te schorzenia uzasadniają zakwalifikowanie ich na poziomie niewielkim bo 2 procentowym.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Biorąc pod uwagę powyższe, a w szczególności stanowczość opinii biegłego podtrzymanej w całości przez biegłego po zapoznaniu się z zarzutami ZUS, Sąd uznał że nie zachodzi potrzeba prowadzenia dalszego postępowania w tym zakresie. Stąd też Sąd nie zakreślał stronom dalszego terminu na składanie zarzutów do opinii.

Sąd miał na uwadze wielokrotnie powtarzane w orzecznictwie stanowisko, że sąd orzekający w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku dopuszczania dowodów, zwłaszcza z opinii biegłych lekarzy tak długo, aż strona uzyska opinię odpowiadającą jej oczekiwaniom (wyroki z dnia 19.03.1997, II UKN 45/97- OSNAPiUS, Nr poz.24 z dnia 10.12.1997r, II UKN 391/97-OSNAPiUS 1998,Nr20, poz 612). Ustalenia faktyczne były wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Ustalone orzecznictwo wskazuje, że nie jest naruszeniem art.233§1 kpc oparcie ustaleń na opinii biegłych lekarzy jeżeli opinie te są jednoznaczne i nie wymagają uzupełnienia ani dalszego wyjaśnienia (por. wyrok SN z dnia 19.07.2001r. II UKN 497/00).

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił w całości zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej E. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku przy działalności gospodarczej z dnia 25.01.2015r.- w wysokości 1.514 zł., a to przy uwzględnieniu, że kwota jednorazowego odszkodowania na dzień wydania decyzji za każdy procent uszczerbku na zdrowiu wynosiła 757zł.
